16/03/2020

Γ΄ Κατανυκτικός Εσπερινός στην Ι.Μ. Παναγίας Δοβρά Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Την Κυριακή 15 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Γ΄ Κατανυκτικό Εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεω-ρί-ας ἀκρότης ... Πνεύματος χαῖρε τέ-μενος καί θανών καί ζῶν, Πά-τερ».

Ἐάν ἡ κάθε Κυριακή τοῦ ἔτους ἀποτελεῖ ἕνα σταθμό πνευματικοῦ ἀνεφοδια-σμοῦ στήν πορεία μας πρός τόν τελικό μας προορισμό, οἱ Κυριακές τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μιᾶς περιόδου ἐν-το--νοτέρου πνευμα-τι-κοῦ ἀγῶνος, ὑπη-ρετοῦν κατά μείζονα λόγο αὐ-τόν τόν σκοπό. Καί τόν ὑπηρετοῦν ὄχι μόνο μέ τόν ἀναστάσιμο χαρα-κτή-ρα τους, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπενθυ-μίζει τήν προοπτική καί τῆς δικῆς μας ἀνα-στάσεως, ἐνθαρρύνοντάς μας στόν προσωπικό μας ἀγώνα, ἀλλά καί μέ τά γεγονότα καί τά πρό-σωπα τά ὁποῖα θέλησε ἡ Ἐκ-κλη-σία μας νά προβάλλει τίς πέ-ντε Κυριακές τῶν Νηστειῶν.

Ἡ ἐπιλογή της ὅμως νά προ-βάλ-λει κατά τή σημερινή δεύτερη Κυρια-κή τόν θρίαμβο τῆς Ὀρθο-δό-ξου πίστεως καί τοῦ κατ᾽ ἐξο-χήν ὑπε-ρασπιστοῦ τῆς νο-ε--ρᾶς προ-σευ-χῆς καί τοῦ ἀκτί-στου φωτός ἁ-γίου Γρηγορίου τοῦ Πα-λαμᾶ, ὡς συ-νέ-χεια τοῦ θριάμ-βου τῆς Ὀρθο-δο-ξίας κατά τῶν εἰκονομάχων, πού ἑόρ-τασε τήν πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ἴσως ξενίζει κάποιους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι ὁ πανηγυ-ρικός χαρα-κτήρας τῆς ἑορτῆς δέν συμβαδίζει μέ τόν πένθιμο τῆς νη-στησίμου πε---ριόδου.

Καί ἐάν γιά τήν πρώτη Κυριακή ὁ πα-νηγυρικός ἑορτασμός τῆς ἀνα-στη-λώσεως τῶν εἰκόνων εἶναι δι-καιολογημένος, καθώς κα-τά τήν Κυ-ριακή αὐτή ἀποκατα-στά-θηκαν στούς ναούς τῆς ἐποχῆς οἱ ἱερές εἰκόνες σέ ἐφαρμογή τῶν ἀπο-φά-σεων τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνό-δου, γιά τή δεύτερη Κυριακή τῶν Νηστειῶν θά μποροῦσε ἴσως νά εἶ-χε ἐπιλεγεῖ κάποιος μεγάλος ὅσιος ἤ κάποιος ἀσκητής προκειμένου νά ἐμπνεύ-σει μέ τούς ἀγῶνες καί τά παλαί-σματά του καί τούς πι-στούς πού ἀγω-νίζονται στό στάδιο τῶν ἀρε-τῶν τῆς Μεγάλης Τεσσα-ρα--κο-στῆς.

Ἡ προβολή ὅμως τοῦ ἁγίου Γρη-γορίου τοῦ Παλαμᾶ καί τοῦ θριάμ-βου τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως ἔνα-ντι τῶν δυτικοφρόνων ἀρνητῶν τοῦ ἀκτίστου φωτός καί τῆς δυνα-τό--τητος τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρ-ώ-που, νοηματοδοτεῖ διπλά τήν Κυ-ρια-κή αὐτή. Διότι, ἀφενός προ-βάλ-λει στό πρόσωπο τοῦ ἁγίου Γρη-γορίου καί τῶν συνασκητῶν του τόσο στήν περιοχή μας, στή Σκήτη Βεροίας, ὅσο καί στό Ἅγιο Ὄ-ρος, ὑψηλά ἀσκητικά πρότυπα, ἀν-θρώ-πων πού μέ τήν ἀδιάλειπτη προ-σευχή καί τά δά-κρυα ἐπέτυχαν τήν κάθαρση τῶν χοϊκῶν ὀφθαλ-μῶν τους καί ἀξιώ-θηκαν νά δοῦν τό ἄκτιστο φῶς τῆς θείας Χάριτος. Ἀφετέρου ὅμως ἡ προβολή στό πρόσωπο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τοῦ θριάμβου τῆς ὀρθο-δό-ξου πίστεως δηλώνει καί κάτι ἐξαι--ρετικά σημαντικό γιά ὅλους μας. Δηλώνει ὅτι προϋπόθεση γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τοῦ πνευ-μα-τι-κοῦ ἀγῶνος δέν εἶναι μόνο ἡ ἄσκη-ση, εἶναι καί ἡ ὀρθή πίστη καί ἡ ὑπα-κοή στήν Ἐκκλησία.

«Ἐάν δέ καί ἀθλῇ τις οὐ στε-φα-νοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ», γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στόν μαθητή του, ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τι-μόθεο. Καί ἡ νόμιμη ἄθληση εἶναι αὐτή πού ἔχει ὡς θεμέλιο τήν ὀρ-θή πί-στη καί τήν ὑπακοή στήν Ἐκ-κλη-σία.

Ὑπῆρξαν μοναχοί καί ἀσκη-τές, πού ἔζησαν ὑπό πολύ αὐ-στη-ρές συν-θῆκες, ἀλλά παρασύρ-θη-καν στήν πλάνη καί τήν αἵρεση, γιατί δέν εἶχαν τήν ἀναφορά τους στήν Ἐκκλησία, γιατί δέν ἀσκοῦ-ντο μέ ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, στήν πα-ράδοσή της, στούς ἁγίους καί τούς πατέρες της. Νό-μιζαν ὅτι μπο-ροῦν οἱ ἴδιοι νά ἐκ-φράζουν τή συνεί-δηση τῆς Ἐκκλη-σίας. Νόμι-ζαν ὅτι οἱ ἴδιοι ὑπερ-βαίνουν μέ

τήν αὐ-στη-ρή ἄσκησή τους τούς πα-τέρες καί τήν Ἐκκλη-σία καί δέν ἔχουν ἀνάγκη τήν ὑπακοή. Νόμι-ζαν ὅτι οἱ ἴδιοι μπο-ροῦν νά ἐκφρά-σουν καλύτερα ἀκό-μη καί αὐτά τά δόγ-ματα τῆς πίστεως.

Καί ἀπέτυχαν, ἀδελφοί μου. Ὄχι γιατί δέν νήστευαν ἀρκετά, ὄχι γιατί δέν προσευχόταν ἀρκετά, ὄχι γιατί δέν βίαζαν τόν ἑαυτό τους μέ τήν ἄσκηση ἀρκετά, ἀλλά γιατί δέν ἔκαναν ὑπακοή στήν Ἐκκλη-σία.

Μοναχοί καί ἀσκη---τές ἦταν καί οἱ ἀντίπαλοι τοῦ ἁγίου Γρη-γο-ρίου τοῦ Παλαμᾶ. Φί-λος καί θαυμαστής του ἦταν ἀρ-χι-κά ὁ Γρηγόριος Ἀκίν--δυνος, ὁ Δη--μήτριος καί ὁ Πρό--χορος Κυ-δώ-νης καί ὅλοι αὐτοί πού ἀπο-σχί-σθηκαν τελικά ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιατί δέν θέλησαν νά δεχθοῦν ὅ,τι ἡ Σύ-νο-δος τῶν πα-τέρων τῆς Ἐκκλη-σίας ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀπεφάνθη ὡς ὀρ-θό καί ὅ,τι τό πλήρωμα τῆς Ἐκ-κλη-σίας καί ἡ συνεί-δηση τῆς Ἐκκλη-σίας ἀποδέχθηκαν. Ἄθλησαν καί αὐτο ἀλλά ὄχι νομίμως καί στερήθηκαν τόν στέφανο τῆς νίκης. Κοπίασαν ἀλλά οἱ κόποι τους δέν ἀνταμεί-φθηκαν, γιατί ὁ ἐγωισμός τους καί ἡ ἀνυπακοή στήν Ἐκκλησία τούς ὁδήγησε στήν πλάνη καί τήν αἵρεση.

Γι᾽ αὐτό ἄς προσέ-ξουμε ὅλοι μας τό διπλό μή-νυμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, ἄς προ-σέ-ξουμε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀγω-νιζόμαστε πνευματικά καί τή σχέση μας μέ τήν Ἐκκλησία. Γιατί πολλές φορές νομίζουμε ὅτι μπο-ροῦμε νά ρυθμίζουμε μόνοι μας τά πνευ-ματικά θέματα πού μᾶς ἀφο-ροῦν, μποροῦμε νά κρίνουμε καί νά κατακρίνουμε τούς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, μποροῦμε νά θέ-τουμε τή γνώμη μας ἤ καί τή γνώ-μη μεμονωμένων προσώπων ὑπεράνω τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κίνδυ-νος πού ἐλλοχεύει καί γιά μᾶς δέν εἶναι εὐκαταφρόνητος.

Ἄς μήν ξε-χνοῦμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶ-ναι τό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο μποροῦμε νά ἀγωνιζόμαστε πνευ-ματικά, ἐάν θέλουμε νά φθά-σουμε στή νίκη, γιατί μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχει ὁ ἀθλο-θέτης καί ἀγωνο-θέτης Χριστός πού διασφαλίζει τόν ἀγώνα μας καί δίνει τόν στέφανο, ὅπως τόν ἔδω-σε καί στόν τιμώμενο σήμερα ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, καί ἄς μένουμε πάντοτε μέσα στήν Ἐκ-κλη-σία, ἀγωνιζόμενοι νομίμως, καί εἴθε διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁ-γίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς τοῦ στεφά-νου τῆς νίκης καί τῆς θείας χάρι-τος.